

Estagel, 1er de Febrer de 1948

Srta. Felipa Costabella
Salt (Girona)

Estimada: Acabo de rebre, per mitjà de l'Alberta, la teua lletra del 28 de gener darrer. Quan vas escriure-la, no s'havia produït encara l'important esdeveniment de la reobertura de la frontera franco-espanyola, que és un fet des de dilluns passat a mitja nit. A hores d'ara, suposo que la teua impaciència s'haurà calmat. Si jo no havia tirat endavant les gestions que m'aconsellaves en les teves darreres lletres, era perquè endevineva seriosos fonaments en els rumors de la propera represa de relacions entre Espanya i França. Ara et serà fàcil d'obtenir un passaport. Trobo encertada i em satisfà molt la idea de venir acompanyada d'algun familiar teu i men. Si et fes falta algun paper d'ací, comunica-m'ho de seguida. No oblidis els nostres respectius certificats de naixença i de solteria.

Ara gairebé podem donar per segur que enquany celebrarem junts la diada del nostre aniversari. Per fi el nostre somni esdevindrà realitat. Malgrat el temps que hem perdut, no dubto que serem molt feligors. Començarà per a nosaltres una nova vida, que sabrem embellir amb el nostre amor.

La setmana passada va venir a veure'm el marit d'una amiga teua, recentment arribat de Girona. Em va dir que havia parlat amb tu i em va confirmar els teus propòsits.

La meua germana i els meus pensen també de fer una visita al poble. Esperarem, però, la vostra arribada ací, i així podrem fer el viatge ~~amb~~ en companyia.

Com ja t'he dit algun cop, de moment ens caldrà viure un cert temps junts amb la meua família d'ací, fins que hàgim remuntat els mobles necessaris per a guarnir el nostre propi nin. Qüestió de dos o tres mesos, probablement. Per altra part, la casa és prou gran per a tots, car es compon de botiga, menjador, cuina, rebost i cinc habitacions.

Jo he fet algunes economies. Quan tu siguis ací, veurem com les desmergarem.

No hevia enviat encara el retrat d'en Marcel a en Ramon. Excusa'm aquesta negligència. Ho he fet avui mateix. M'ha calgut cercar una bona estona la seva adreça, que se m'hevia esgerriat.

A tots ens plaurà molt de veure la foto del meu germà i els seus. Envia'us-la com més aviat millor.

No m'allargo més. Aviat tindrem ocasió de parlar-nos extensament. Et prometo que no seré tan laconic com en les lletres, ben al contrari.

Records a tots. Una estreta i afectuosa abraçada del teu

Lu